

اصطلاحات "کوین" و "توکن" اغلب به جای یکدیگر در بازار ارز دیجیتال استفاده می شوند، اما آنها یکسان نیستند. شما برای سرمایه گذاری موفق باید تفاوت کوین و توکن را در کنید. قبل از این که به سراغ این سوال بروید که آینده ارزهای دیجیتال چگونه خواهد بود یا چطور ارز دیجیتال بخریم؟ باید به سراغ این سوال بروید که چند نوع ارز دیجیتال داریم و این ارزها چه تفاوت هایی با یکدیگر دارند. شما با خرید پکیج آموزش ارز دیجیتال هر ماه آپدیت هایی را برای خرید بهترین ارزها دریافت می کنید.

کوین ها به عنوان شکلی از پول عمل می کنند، در حالی که توکن ها را می توان برای اهداف مختلفی استفاده کرد.

یک کوین بومی بلاک چین لایه 1 آن است، در حالی که توکن ها در بالای زنجیره های موجود ایجاد می شوند. در نگاه اول، ممکن است به نظر برسد که همه ارزهای دیجیتال اساساً یکسان هستند. توکن کریپتو یک توکن بازار ارز دیجیتال است، درست است؟ خوب، نه دقیقاً.

کوین ها و توکن ها منشأ، موارد استفاده و زیربنای تکنولوژیکی متفاوتی دارند. این تمایز برای هر کسی که امیدوار است ارز دیجیتال را در سطح عمیق تری درک کند، یک تمایز مهم است. برای اینکه با تفاوت کوین و توکن از زوایای مختلف آشنا شوید این مقاله را تا انتها بخوانید

کوین های بازار ارز دیجیتال چیست؟

کریپتو کوین یک ارز دیجیتال بومی زنجیره بلوکی آن است. مثلاً:

کوین بلاک چین بیت کوین BTC است

کوین بلاک چین اتریوم ETH است

کوین بلاک چین لایت کوین LTC است

هدف اصلی این کوین ها این است که به عنوان (1) ذخیره ارزش و (2) وسیله مبادله عمل کنند. به این ترتیب، آنها بسیار شبیه به سایر ارزها یا اشکال پول عمل می کنند.

یکی از جنبه های خاص کوین های کریپتو که آن ها را از توکن های کریپتو متمایز می کند، نحوه ایجاد کوین ها است (اثبات کار در مقابل اثبات سهام). اغلب، کوین ها یا از طریق فرآیندی به نام اثبات کار (PoW) استخراج می شوند، یا از طریق پروتکل اثبات سهام (PoS) ایجاد می شوند.

برخی از اثبات رایج کوین های کار عبارتند از: بیت کوین (BTC) و لایت کوین (LTC). هر دوی این ها کوین های بومی بلاک چین های مربوطه خود هستند. هنگامی که ماینرها یک بلوک جدید پیدا می کنند، کوین های جدیدی را به عنوان پاداش برای ایمن کردن شبکه دریافت می کنند. این به افراد و گروه ها انگیزه می دهد تا خودشان استخراج کنند و به غیر متمرکز نگه داشتن شبکه کمک می کند.

در مورد اثبات سهام بودن، دو نمونه محبوب شامل ETH اتریوم و ADA Cardano است. در مکانیزم اثبات سهام به جای اینکه ماینرها از قدرت محاسباتی برای ایمن سازی شبکه استفاده کنند، بلاک چین های PoS به «تأیید کننده ها» تکیه می کنند تا شبکه را با قفل کردن یا «ذخیره کردن» توکن ها ایمن کنند. هر چه سهام بزرگتر باشد، پاداش بالقوه بیشتر است.

Cardano و Ethereum هر دو پلتفرم‌های قرارداد هوشمند هستند که به توسعه‌دهندگان اجازه می‌دهند تا توافق‌نامه‌های برنامه‌ای ایجاد کنند که می‌توانند در صورت برآورده شدن شرایط خاص به صورت خودکار اجرا شوند. این نوآوری به بسیاری از برنامه‌های غیرمتمرکز امکان اختراع داده است، همچنین نوآوری‌هایی مانند NFT، و کوین‌های ETH و ADA نقش مرکزی را به عنوان ارزی که به تراکنش‌های مرتبط دامن می‌زند، ایفا می‌کنند.

یکی از تفاوت های کلیدی بین کوین ارز دیجیتال در مقابل توکن این است که توکن ها به جای اینکه بومی آن بلاک چین باشند، بر روی یک بلاک چین ساخته می شوند. به عبارت دیگر، تفاوت بین توکن و کوین در این است که علاوه بر کوین بومی لایه پایه بلاک چین، یک توکن نیز ایجاد می شود. این ویژگی همچنین امکان همکاری بالقوه یا امکان استفاده از یک توکن در چندین بلاک چین مختلف را فراهم می کند.

توکن ها را می توان برای طیف وسیعی از موارد استفاده به غیر از اینکه نوعی پول باشند، توسعه داد. رایج ترین انواع توکن ها عبارتند از:

1. توکن های کاربردی
2. توکن های گاورننس یا مدیریتی
3. توکن های امنیتی
4. توکن های غیر قابل تعویض (NFT)

توکن های کاربردی می توانند راهی را برای کاربران فراهم کنند تا کارهایی مانند بازی کردن، دسترسی به خدمات غیرمتمرکز، یا در مورد مرورگر Brave، اجتناب از تبلیغات و انعام سازندگان محتوا را انجام دهند. برخی از توکن ها همچنین به کاربران این حق را می دهند که در مورد تغییرات پیشنهادی در پروتکل رای دهند و به همین دلیل توکن های حاکمیتی نامیده می شوند.

توکن های امنیتی نشان دهنده اوراق بهادار توکن شده هستند. این توکن ها می توانند نمایش دیجیتالی تقریباً هر نوع دارایی، از جمله بیمه نامه، سهام، یا اوراق قرضه باشند.

توکن های غیر قابل تعویض (NFT) توکن های منحصر به فردی هستند که قابل تکرار نیستند. کاربران می توانند NFT ها را برای ایجاد هنر دیجیتال، موسیقی و موارد دیگر ضرب کنند. این توکن دارای یک نشانگر اصلی روی بلاک چین است که ثابت می کند شخصی که کیف پولی را که NFT در آن قرار دارد در اختیار دارد، در واقع مالک توکن است.

چند نمونه محبوب از توکن های بازار ارز دیجیتال عبارتند از USDC، Tether (USDT) و Uniswap (UNI). USDT بزرگترین استیبل کوین از نظر ارزش بازار است که راهی را برای سرمایه گذاران فراهم می کند تا به سمت دلار حرکت کنند و در عین حال در اکوسیستم کریپتو باقی بمانند. UNI نشانه حاکمیت Uniswap است. Uniswap یک صرافی غیرمتمرکز است که به کاربران امکان می دهد بدون نیاز به واسطه شخص ثالث، بین توکن های مختلف مبادله کنند.

تفاوت بین کوین ها در مقابل توکن ها ظریف و در عین حال قابل توجه است. یک سکه همیشه بومی بلاک چین است و تنها یک توکن بومی برای هر زنجیره ای می تواند وجود داشته باشد. با این حال، توکن ها بر روی یک شبکه موجود ساخته می شوند، به این معنی که یک بلاک چین می تواند چندین توکن داشته باشد. به عنوان مثال، اتریوم دارای انبوهی از توکن های ERC-20 (توکن های کاربردی) و توکن های ERC-721 (NFT) بر روی پروتکل خود است.

دانستن اینکه توکن در مقابل سکه چیست می‌تواند هنگام تصمیم‌گیری برای استفاده یا سرمایه‌گذاری روی ارزهای دیجیتال مهم باشد. بسته به آنچه که کسی می‌خواهد در اکوسیستم کریپتو به دست آورد، ممکن است تصمیم بگیرد که آیا از یک سکه در مقابل یک توکن استفاده کند یا خیر. در یک صرافی، همه ارزهای دیجیتال یکسان به نظر می‌رسند. اما در زیر کاپوت، تفاوت‌هایی مانند تفاوت‌هایی وجود دارد که بین سکه‌ها و توکن‌ها وجود دارد که سرمایه‌گذاران اختصاصی تمایل به دانستن عمیق آن‌ها دارند.

Börssa